

[Elgaard.]

Resultat, er hverken personligt eller gennem Ministermøder givet mig.

Jeg maa derfor have Ret til at bedømme Stillingen saaledes, at der ikke over for Regeringen som Helhed kan rettes nogen Anklage paa dette specielle Omraade.

Ud over disse Bemærkninger ønsker jeg ikke at sige yderligere, og jeg tror ogsaa, det over for det ærede Medlems Spørgsmaal for mit Vedkommende vil være tilfredsstillende for ham.

Tredie Næstformand (Jørgen Jørgensen): Det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Halfdan Hendriksen: I Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Elgaards nu fremsatte Udtalelser vil jeg fremhæve, at alle sikkert vil være enige i, at der ikke kunde træffes Foranstaltninger, selv om de naturligvis meget vel kunde være forberedt, før Dr. Best den 28. August om Formiddagen havde underrettet daværende Statsminister Scavenius om de tyske Krav. Noget egentligt Ministermøde blev der imidlertid ikke afholdt den 28. August. Ministrene mødtes tidligt om Formiddagen, men efter at Statsminister Scavenius havde redegjort for sin Samtale med Dr. Best og for de tyske Krav, hævdede Mødet uden nogen Debat, idet der var Enighed om af tidsbesparende Grunde at opsætte Debatten til det Møde, til hvilket Samarbejdsudvalget, 9 Mands Udvalget, var indkaldt, og hvor man ventede paa os. Den 28. August var alle Regeringens Møder i Realiteten Møder, hvori samtlige Ministre og 9 Mands Udvalget deltog, saaledes at egentlige særskilte Ministermøder ikke blev afholdt. I intet af disse Møder, heller ikke i noget Ministermøde før den 28. August, er Spørgsmaalet om Frigivelse af de internerede behandlet.

For mit eget personlige Vedkommende ligger denne Sag paa samme Maade som for det ærede Medlem Hr. Elgaard og det ærede Medlem Hr. Bording, der udtalte sig om samme Sag for nogle Dage siden. Jeg gik ud fra, at hyer enkelt af mine Ministerkolleger traf de Foranstaltninger, Situationen den 28. August gav Anledning til at træffe. Det gjorde jeg selv inden for mit Omraade, og jeg regnede ogsaa med, at de andre gjorde det inden for deres.

Jeg er helt enig i, at det er urimeligt, ja, meget, meget mere end det, at de internerede ikke blev frigivet den 28. August, før Tyskerne satte ind. Hvad Begivenhederne

omkring den 22. Juni 1941 angaar, er det naturligt at overlade en fyldigere Besvarelse til den højtærede Statsminister, som dengang var Medlem af Regeringen, men i øvrigt er jeg ogsaa her nøje i Overensstemmelse med de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Bording fremsatte for nogle Dage siden, og som det ærede Medlem Hr. Elgaard har fremsat nu i det høje Ting.

Tredie Næstformand (Jørgen Jørgensen): Det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Nielsen: Der er vel Grund til at takke de to tidligere Ministre for den Redegørelse, de har givet her. Jeg skal ikke i en kort Bemærkning komme ind paa Spørgsmaalet om Behandlingen — det bliver der Lejlighed til senere. Efter disse to Redegørelser og efter det ærede Medlem Hr. Bornings Redegørelse for et Par Dage siden, staar det saaledes for mig, at den simple Kendsgerning altsaa er den, at man i Regeringen, den Regering, som havde Ansvaret for vor Arrestation, som havde Ansvaret for vor Behandling, og som til Stadhed har hævdet over for os og udadtil, at vi var taget under Beskyttelse —, at intet Menneske i denne Regering, hverken den direkte ansvarlige, Justitsministeren, eller de medansvarlige, de øvrige Regeringsmedlemmer, har fundet sig foranledigede til i den Periode, der førte op imod den 29. August, at stille Spørgsmaalet: Hvad skal vi gøre med de Mennesker, som vi nu i 2½ Aar har haft under Beskyttelse? Man har altsaa ikke tænkt sig den Mulighed, at det var et Spørgsmaal af saa alvorlig en Karakter, at man gik til blot en Drøftelse af det.

Det er det, der kan fastslaas paa Grundlag af, hvad der er kommet frem her. Og selv om vi naturligvis stadig væk er af den Opfattelse, at Hovedansvaret maa falde paa den daværende Justitsminister, kan jeg dog ikke se bort fra, at hvis der overhovedet skal være nogen Mening i Udtrykket *Beskyttelse*, hvis der skal være nogen som helst Mening i den politiske Fremstilling, man giver af det, som førte til den 29. August, som værende noget, man i Virkeligheden ønskede, havde det været en simpel og selvfølgelig Pligt at rejse Spørgsmaalet. Men det gjorde man ikke. Endnu værre bliver det, da det ærede Medlem Hr. Kristen Amby jo har Ret i, at disse Forhandlinger fandt Sted i Slutningen af Juli eller Begyndelsen af August Maaned, hvorefter der senere fulgte andre Forhandlinger.

Men hertil kommer endnu et Spørgs-